

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 100 frt — kr.
 Félévre . . . 50 „ — „
 Negyedévre . . . 25 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

A furfangos Bánffy.

Pécs, 1896. január 24.

„Ha beszélni nem is tudok oly szépen, mint te, de furfang dolgában tulateszek rajtad és valamennyiötökön” — mondta önérzetes dicsekvéssel Bánffy báró Ugronnak, a mikor ez az első magyar miniszterelnök, Batthyány grófnak a miniszterelnöki palotából hiányzó arcképe felől interpellálta.

Hát azt meg kell adni Bánffy Dezsőnek, hogy legalább őszinte s eltalálta — meglehet hogy önkéntelenül — a helyes jelzőt államférfiai működésére. Nem a saját szándékainak ügyes eltakarásában s a mások terveinek éleslátó felfedezésében nyilvánuló finom diplomaciai tapintat, hanem a durva paraszt furfang jellemzi az ő eljárását; csak hogy az ily paraszt furfangnak durva szálakból font hálójába csak egyszer szokott belebotlani az ember, a míg a politikai tisztességbe vetett bizalom leple takarja, ez pedig az első felültetésnél szétfoszlik s rögtön kilátszik a lóláb alóla.

Igy járta meg Bánffy báró a legujabb furfangjával is, a melyet pedig oly ügyesen szövöttek hitt, hogy azzal biztosra vette Apponyinak és pártjának becsapását.

Persze az Ausztriával való közgazdasági kiegyezés nehéz gondokat okoz a mostani mustra kabinetnek, mert az osztrákok hallatlanul erős követelésekkel lép-

nek fel, a melyeknek a hathatós visszaverésére jó Bánffy gondolni sem mer, oly eszközök kifundálásán töri tehát a fejét, a melyek a felcsigázott osztrák követeléseknek a magyar országgyűlésen való keresztül erőszakolást biztosíthatnak.

Ha erre a hatvanhetes kiegyezés alapján álló összes pártok összefognának, akkor könnyen menne a dolog, mert a közjogi ellenzékre rá lehetne fogni, hogy a mostaninál is hátrányosabb közgazdasági szerződések elfogadását csak azért ellenzi, hogy ezzel részt üssön a hatvanhetes közjogi állapotokon, de ha a közgazdasági kiegyezést a Bécsben kívánt formában a hatvanhetes alapon álló egyik jelentékeny párt is ellenzi, akkor ennek indoka gyanánt már bajos lenne a hatvanhetes törvények megdöntésére irányuló törekvést előrántani s akkor már szélesebb körökben találna elfogadásra az a meggyőződés, hogy az a gyarmati alárendeltség, mely ebben a gazdasági kiegyezésben ránk nézve rejlik, Magyarország tönkretételét célozza.

Kapóra jött tehát Apponyi békeajánlata, mert ez alkalmat szolgáltatott arra, hogy a nemzeti pártot hű reménykedések felköltésével rá lehessen venni a kormány szekerének a kiegyezési tárgyalások ingoványain való átsegítésére. Ha aztán az a szekér egyszer már szárazon lesz, akkor majd jót lehet nevetni a segítő atyafiakon, a mikor a segítség árát kérik.

Nagy volt tehát az előzékenység a

kormánypárton Apponyi iránt, Bánffy báró is méltányolta a kivánalmakat, a melyeket a nemzeti párt vezére a választások tisztasága érdekében felállított, csak a tárgyalási sorrend tekintetében volt egy kis kifogása: a kuriai bíraskodás s ezzel a választási visszaélések korlátozása neki nem oly sürgős, mint Apponyinak, ennyi az egész differencia köztük, a mit azonban egy kis jó akarattal el lehet oszlatni.

Ebben a reményben Apponyi be is terjesztette indítványát írásban, hogy a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslatba az ő garanciális feltételei belevéssenek és Bánffy báró meg is ígérte, hogy azokat — tárgyalni fogja, ezért az engedékenyséért azonban viszont megkövetelte, hogy a nemzeti párt őt a kiegyezési tárgyalásoknál a közjogi ellenzékkel szemben támogassa.

Persze a kiegyezési tárgyalások előbb kerülve sorra, mint a kuriai bíraskodási törvény az Apponyi javaslatával, a nemzeti párt támogatása amazoknál biztosítva van, az Apponyi-féle javaslatokat azután is lehet szavazni, hisz Bánffy csak azt ígérte meg, hogy ezeket tárgyalni fogja, de azt nem, hogy azokat el is fogja fogadtatni.

Ime az ügyesen szőtt furfang, a melyet tegnap azonban alaposan lelepleztek. Horánszky Nándor, a ki átlátott a szítán, azt kívánta, hogy a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat Apponyi indítványá-

„Pécsi Figyelő” tárcája.

Adorján Balázs.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: **Honthy István.**

Adorján Balázs felemelte a pisztolyt. A második lövés volt az övé, s mert kitűnő lövőnek ismerték, a segédek megremegtek e pillanatban.

Adorján Balázs azonban a levegőbe lőtt. Aztán hidegen meghajtván magát ellenfele és a két segéd előtt, segédei kíséretében felült kocsijára s elhajtatott.

*

A mikor kiértek az országutra, Szabó Jenő, a kis törvényszéki jegyző odafordult hozzá.

— De hát mi volt az indító ok erre a nagylelkűségre, Balázs?

Nagy Franci, a tartalékos főhadnagy sietett a kérdést tódítani.

— Igen, igen, Balázs. Miért lőttél a levegőbe? Hiszen ez nevetségesen furcsa. Nem ily attackra voltunk mi elkészülve.

Adorján Balázs csak ennyit felelt:

— Mert nem akartam rá löni. Nem akartam, hogy eltaláljam.

Aztán szivarral kínálta meg segédeit, s miközben rágyújtottak, így folytatta: — S ha azt akarjátok, hogy ne reggelizzünk együtt, ám folytassátok faggatásaitokat.

Szabó Jenő és Nagy Franci a viláért sem akarták ezt. Hogy is ne! Mikor jó egy év után most lehetnek újra együtt a kávéház asztalánál Adorján Balázsszal, a régi jó, vidám cimborával. Hiszen egy éve mult, hogy megházasodott; hogy elvette egy Sziláziából ideszakadt rőfös nagykereskedő leányát, a ki miatt ma ime párbajt vívott. Párbajt vívott lovag Pralicska Hermannal, az apósa egy honfitársával, ki százados a kis városka katona-állományaiban.

S bár rendkívül csodálkoztak a dolgok illetően állapotán, nem kérdezősködtek tovább.

Sőt Szabó Jenő, a kis törvényszéki jegyző sietett egy alkalmoszerű ajánlatot is tenni.

— Talán mennék a „Zöld kakas”-ba reggelizni. Az legközelebb esik s aztán ott van még Nellike kisasszony is. Tudod, az a kis aranyos, a ki még most is oly állhatatos, mint akkor volt . . .

— Mikor te csaptad neki a szelet barátom.

Adorján Balásznak önelégült mosoly ült ki férfias szép vonásaira.

— Nono ki tudja! Ha csak olyan!?

Hát ott van, még mindig ott van? Tudod meg lesz lepődve.

A kocsi a város alá ért, s pár percre mulva a főutcán robogott végig.

Adorján Balázs odaszólt a kocsisnak.
 — Állj meg János, a „Zöld kakas” előtt.

Zene hangjai verődtek onnan már jó messzire elébük.

— Igaz a', szólott erre Nagy Franci, el is felejtettem mondani, hogy tegnap bál volt ott. Ugy látszik, még most is mulatnak.

— Annál jobb!

Ezt már akkor mondta Adorján Balázs, mikor a kocsi odaállt a kávéház elé.

Az urak leugráltak s János kocsis neki eresztette a két pejt, hogy minél gyorsabban hazaérjen. Sietett az ujságot megvinni a házbeli népségnek.

A „Zöld kakas” nagy, füstös kávéházi termének egy sarokasztalánál több mámoros ur üritgette a poharat s huzatta a cigánynyal.

A mint Adorján Balázs belépett társai kíséretében, a kompánia tagjai felugráltak.

— Hurráh, hurráh! kit látnak ssemeim?!

Te vagy-e az valóban, Balázs te papucshős?!

Ezt a kompánia nagymongulja, Segesparti Lipót kiáltotta, egy negyvenbe járó csökönyös agglegény.

val a kiegyezési javaslatok előtt tárgyalassék, a mibe Bánffy semmi szin alatt belemenni nem akart. Apponyi erre, mint jóhiszemű, naiv politikushoz illik, kijelentette, hogy hajlandó a kiegyezést előbb is tárgyalni, ha Bánffy garanciát vállal az iránt, hogy a kuriai bírásokból az általa javasolt módosítványokkal egyetemben törvény lesz, Bánffy azonban ezt a garantírozást is egyszerűen megtagadta.

Kingrott tehát a bokorból a nyul s egészen világosan állt az alkudozók előtt Bánffy báró fufangja: támogassatok ti előbb engem a kiegyezési javaslatok keresztülhajtásában, aztán elővételtem a ti javaslataitokat és — leszavaztatom azokat.

Mert ugyan ki fogja elhinni a fufangos miniszterelnöknek, hogy ő a többségnek az Apponyi-féle javaslatokkal szemben való magatartására nézve felelősséget nem vállalhatna, ha azokat elfogadtatni akarná? Az a többség, a mely Bánffy kívánatára megszavazta, hogy a Zágrábban elégetett nemzeti zászló csak szines rongy volt, megszavaz mindent, a mit a kormány tőle követel, az oly javaslatokra nézve pedig, a melyek az egész nemzet közhelyeslésével találkoznak, csak a kormány engedélyét lesi, hogy megszavazhassa.

Mivel pedig ezt az engedélyt Bánffy az Apponyi javaslataira nézve megadni vonakodik, világos, hogy a nemzeti párttal csak a gesztenyét akarta kikapartatni a parázsból.

A kormány hatalma a nemzeti közvélemény meghamisításán alapul; hatalmának ezt az alapját a választások tisztaságának biztosításával megrendíteni nem hajlandó: ezt a tanulságot meríthették a nemzeti párt politikusai Bánffy magatartásából s mi csak örvendhetünk, hogy ez a tanulság Apponyit és pártját szövetségünké tette közigazdaságunk függetlenítése iránti küzdelmünkben.

Nagy Franci ott is termett mindjárt mellette, a hogy a társaság körülfogta a kedves, ritka vendéget.

— Némulj el, vén lump! Vigyázz minden szavadra.

Segesparti Lipót bámulva nézett a titokzatos tartalékosra.

— Mi . . . miért? Történt valami?!

De Nagy Franci már ott hagyta.

Adorján Balázs pedig helyet foglalt a mámoros kompánia között.

— No fiuk, ugy látom, jó kedvetek van. Hát tudtok e még amugy régiiesen mulatni?!

És járta a pohár, huzta a cigány s egy félóra mulva a rikoltozó, rekedt hangok nótájából kicsengett Adorján Balázs erős tenorja, a hogy énekelte: „Kondorosi csárda mellett . . .“

Szabó Jenő, a kis törvényszéki jegyző pedig az alkalmas pillanatot használva, oda lo-pózott Nelli kisasszonyhoz, a ki ott trónolt a kávéházi márvány-kassza megett likőrös, cognacos üvegek Eiffel-tornyának árnyékában.

— Csodálkozunk, ugy-e, kisasszony? Csodálkozunk.

Nelli kisasszony szomoruan mosolygott.

— Oh nem. Tudtam, hogy ez lesz a vége.

Szabó Jenő meglepetve lépett vissza.

— Mi . . . minek?

Nelli kisasszony némi boszúsággal, ke-sértlen regetett.

Hírek.

Pécs, 1896. január hó 23.

Szezon regény,

mely szerelemmel kezdődik és katasztrófával végződik.

Bevezetés.

Ugy vagyok én a szerencsével, mint Mörtnin, a derék bányamester a pénzzel: összeférhetlen a természete vagy annak, vagy nekem; az áll, hogy kétségbeesítő pech üldöz mindenben.

Más normális halandó társamnak ha peche van a szerelemben, megnyeri az osztálysorjáték főnyereményét, vagy ha elveszti a megkontrázott béla-kaszát, bizonyára ott hon várja már az édes kis levélke. De én ha tarokkozom, rendszeren első vagyok. aki ből polgármestert csinálnak és ha nyolc tarokkra bementem az ultimot, saját partnernemnek meg kilenc van és ő fogja el pagátomat. Ha pedig azt hinné valaki, hogy ha ilyen fenomenális pechem van a játékban, legalább szerencsém van a szerelemben, hát az szörnyen csalatkozik, mint a következő példa is mutatja.

I. rész: A színházban.

Akkor este a közönség és a korszellem igényei iránt oly fogékony színházi igazgató a legeslegujabb ujdonságot mutatta be, a „Klári“-t, épen harmadszor.

Az első felvonás végeig jól ment minden. De felvonás közben a közönség közé tévelygő tekintetem hirtelen megakadt egy igéző leányka elbájoló arcán. Hogy miként nézett ki, nem merem leírni, csak azt vallom be, hogy rögtön halálosan belé szerettem.

Vihar dult keblemben. Okvetlen tudomására akartam hozni, hogy őt tartom a legbájosabb teremtsének ezen a kerek világon.

Előadás végével megvártam az előcsarnokban, hogy majd odasuttogom, ha mellettem elhalad.

Hiába vártam, a tulsó kijáráson távozott.

II. rész: A bálon.

Tegnapelőtt bál volt a Vigadóban. Az én igéző arcú leánykám ott volt.

Itt az alkalom, most vagy soha. Bemutatom magam, táncra kérem és megmon-

— Ej ugyan menjen. Hát az Adorján házasságának. Hiszen nem is szerettek egymást soha a feleségével. Az hozzá ment, mert nagyságos asszony akart lenni; ő pedig elvette, mert a vén kereskedő kifizette a váltóit. Szabó Jenő még jobban elámult.

Nelli kisasszony egyszerre vidám lett és a kacagása belecsengett a muzsikaszóba, rikoltozásba.

Hahaha, azt hiszi csak maga tud mindent. Én is tudom, hogy a nagyságos asszonykát légyotton kapta morva honfitársával, a századossal, Adorján s ma párbajt vívtak. Még tegnap este elmondott nekem mindent.

Szabó Jenőnek egyszerre nagy világosság támadt az agyában. Hát ezért volt az a nagylelkűség? Hát ezért veszi ilyen egykedvűen a dolgot az ő barátjuk?

És sietett elmondani ezt Nagy Francinak is, Nagy Franci pedig mást is megértett a dologból. Megértette, mért volt olyan példás férj Adorján Baláss, megértette, honnan tudta meg a párbaj történetét minden titkolozás dacára Nelli kisasszony. Megértette, hanem mint diszkrét férfihez illik, nem mondta el senkinek. S mikor oda ment Nelli kisasszonyhoz, nem gazzulirozott neki, mint azelőtt. Hiszen most már tudta, hogy hiába-való dolgot cselekszik. Csak ennyit mondott neki: — kisasszony gratulálok!

dom neki a keringő ütemei között, hogy ő a legbájosabb teremts ezen a kerek világon.

Szívem hangosan dobogott, midőn sok tétovázás után végre neki duráltam magam és felé közeledtem. Akadt egy jóságos rendező, ki bemutatott. Leültem mellé és pár banális szószaporítás után elhatározottan hajtottam meg magam és kezdém el:

— Nagysád, lehetne szerencs —

Nem végezhettem be. A Nagysád már keringőzött a garnizon egy tagjával.

Nem érdemes balokra járni!

III. rész: A jégen.

Szívem forróságát lehütendő, ma délután kimentem a korcsolyaegylet jégpályájára. Felkötöttem halifaxomat és elszántan dobtam magam a sima pályára.

Minden jól ment, amíg egyszerre nagyot dobbant a szívem, elállott a lélegzetem és kimeredt szemeim azontul nem láttak mást, csak az igéző arcát az én titkos szerelmemnek.

Ez lesz a legkedvezőbb alkalom, most melléje suhanhatok és a hullámos lejtések közben végre megmondhatom neki, hogy őt tartom a legbájosabb teremtsének e kerek világon.

Utóvégre is a középkor lovagjainak erényei közé számították, ha hölgyeiket szemben dicsőítették. Az tehát nem lehet sértő, ha én a hölgy szépsége előtt férfiúi hódolatomat fejezem ki.

Meglestem, mig a jégpálya széléhez ért. Akkor örületes iramodással feléje korcsolyáztam és már két lépés távolból kezdém kiáltani felé:

— Végre megmondhatom Nagysádnak, hogy — zsuppsz!

Egész hosszamban elterültem a sima, de meglehetősen kemény jégen, hogy csak ugy nyekkentem bele.

Mire feltápászkodtam, már csak az én igézőm pajkos kacaját hallottam és szoknyácskájának ritmikus libegését láthattam.

Befejezés.

Engem ugyan senki fiának az igéző arca sem fog többet a jégre vinni, akármilyen bájos teremts legyen is e kerek világon, mert akinek pechje van, az bölcsebben teszi, ha meg se születik.

Méla.

A felek egyszerre löttek.

S a mint a füst eloszlott, egyikük ott feküdt átlótt mellet a harmatos földön.

A segédek megrémülve siettek hozzá. Az orvos azonban csak a rögtöni halált konstatálhatta, mert a lövés ép a szívet hatotta át.

Nem is képzelné senki arról a finom öltözetű, de kiélt arcú, meghajlott hátú báróról, hogy ily biztos keze s jó szeme van.

S nem is gondolná senki, hogy az a halott ott egy kávéházi kasziros kisasszony miatt vesztette el az életét s hogy senki más az, mint Adorján Balázs, a leghiresebb lövők egyike.

S miközben a győztes ellenfél nagyuri nonszalánsszal üdvözlö az urakat s társaival a hintóba lép, az elesettnek segédei Szabó Jenő, a kis törvényszéki jegyző s Nagy Franci, a tartalékos főhadnagy az orvossal együtt beemelik Adorján Balázs holttestét a kocsiba.

S mig Szabó Jenő szemében köny csil-lan meg, Nagy Franci elkeseredetten mormogja:

— Bolondság! tavaly nem akarta meg-lőni a felesége csábítóját s az idén szeretője miatt halt meg.

Szabó Jenő kérdőleg néz rá. De Nagy Franci nem magyarázza meg bővebben szavait. Minek azokat másnak érteni?

Hiszen ugyis olyan sok dolog van ezen a világon, amit nem értünk!

Napirend 1896. január 25-én.

Naptár: szombat, jan. 25. — Róm. kath.: Pál fordulás. — Prot.: Pál ford.; — Görög-kelet: (1896. jan. 13.) Hermil. — Zeidó: S. Beschal. — Nap két 7 óra 36 percek. — Nyugszik 4 óra 47 percek. — Hold két 8 óra 18 percek. — Nyugszik 5 óra 1 percek.

Időjárás: hőmérséklet másfél Celsius fok hideg; légnymás 758. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: „Charley néje“, új bohózat.

Mulatságok: Altitestek bálja a „Hattyuban“ — Pécsi dalárda dalestélye a Vigadóban — Kádársegédok szakszerveletének bálja a Scholtz-féle sörcsarnokban. — Szigetvári oltató-egylet bálja.

— **(A püspök végórái.)** Ma a helybeli papság, a káptalannal az élén, jelent meg a beteg püspök betegágyánál, a hol a „Mindenszentek litániá“-val kapcsolatban imákat rebegtek a haldokló püspökért. A nagymérvű lélegzés már csaknem kimerítette a beteg erejét, ugyannyira, hogy a katasztrófa minden órában várható. Délután 3 órakor nagy nehezen egynehány kanál tejet vett magához. Már három nap óta eszméletlen kívül van.

— **(Miniszeri elismerés.)** Amint értesülünk, dr. Vlassics Gyula kultuszminiszter a napokban elismerését nyilvánította Döbrössy Alajos tanítóképzési igazgató-tanár előtt, a miről szóló iratot az egyházmegyei tanfelügyelőség útján juttatta a kitüntetett igazgatóhoz. — A minisztert elismerésének kifejezésére az a körülmény indította, hogy a tanítóképzés Döbrössy igazgatósága alatt minden tekintetben nagymérvű virágzást ért el.

— **(A kath. kör gyűlése.)** Tegnap délután 4 órakor tartotta a pécsi kath. kör 1896. évi nagy közgyűlését, a melyen egyszermind a tisztújítás is megejtetett s az 1896-iki költségvetés megállapított. A gyűlés a tagok szép számú jelenléte és élénk érdeklődése mellett folyt le. Pont négy óra volt, midőn megszólalt Hanny Gábor, a kör egyházi alelnökének csengettyűje, a gyűlés kezdetét jelezvén a tagoknak. Mindjárt kezdetben őszinte sajnálkozásának adott kifejezést Apponyi Géza gróf elnök és dr. Kelemen Mihály, a kör világi alelnökének távolléte fölött. Ezután a jegyzőkönyv hitelesítése után szép egymásutánban tárgyalattak le az egyes programmpontok, csak a költségvetés provokált némi vitát és dr. Kelemen Mihály alelnöknek azon irasbelileg beadott indítványa, hogy a kör választmánya feliratot intézzen a megyés püspökhöz az iránt, hogy a székesegyházi szoszok praktikusabbá tétele szempontjából intézkedni kegyeskedjék, hogy így a szentbeszéd mindenki által érthetővé legyen. A többség úgy a költségvetést, mint a szóban forgó indítványt elfogadta. A kör tisztikara maradt a régi, csak a választmány névsorában történt némi változás, a mennyiben dr. Mihály Ernő helyébe Girardi József lett beválasztva. Ezzel a gyűlés véget ért.

— **(A „Mecsek-egyesület“ közgyűlése.)** A „Mecsek-egyesület“ f. hó 26-án, vasárnap, délelőtt 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését a városháza nagytermében. A közgyűlés tárgysorozata a következő: a választmány évi jelentése; a számvizsgáló bizottság megválasztása; a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése és indítványok tárgyalása.

— **(Pályázat katonai alapítványokra.)** A pécsi 52-ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnoksága két pályázati hirdetményt tesz közzé katonai alapítványokra. Az első a bécsi hazafias segélyegylet alapítványa 1864-ből, egy megüresedett helylyel, 140 frt 69 kr. élethossziglan járó évi kamatokkal; a másik Rahl Károly

Henrik alapítványa, három megüresedett helylyel, egyszer kiutalványozandó 47 frt 60 kr. kamatokkal. Pályázati kérvények az elsőre f. évi márc. 1-ig; a másodikra f. évi márc. 15-ig adandók be Pécsen a jelzett parancsnokságnál. Pályázhatnak az elsőre az 1864-iki hadjáratban résztvevő rokkant tisztiek, a másodikra rokkant altisztek, vagy özvegyeik.

— **(Liszka bankett.)** A „Pécsi Athletikai Klub“ abból az alkalomból, hogy közszeretnek és becsülésnek örvendő tagja, Liszka Bálint Nagy-Becskerekre neveztetett ki titkárnak, tegnap este bankettel bucsuztatta el. A „Hajó“ vendéglő udvari helyiségében este nyolc órakor a klub tagjai közül mindegy negyvenen gyűltek egybe, kikhez Liszka tisztelői közül, mint vendég, több nem klub tag is csatlakozott. Hogy ezen kedélyes mulatságon a felkészítők nem hiányoztak, azt tán irunk is fölösleges. A hivatalos toasztot, miután dr. Jobst László elnök családi gyász miatt nem jelenhetett meg, dr. Nagy Géza egyesületi alelnök mondotta Liszkayra, melyben ennek önzetlen, fáradhatlan s törekvő működését felemlítve, pohárát mint a klub megalapítójára s a sportok itteni meghonosítójára emelte, kifejezvé a klub minden tagjának mély sajnálatát Liszkay távozása fölött. A zajos éljenzéssel fogadott beszéd után Liszka megköszönte a tiszteletére rendezett ünnepélyt, biztosítván a klub-tagokat elmulhatatlan szeretetéről, melylyel mindegyik iránt viseltetik. Az ünnepelt beszéde után megeredt a toasztok arja, melyek közül dr. Nagy Géza, dr. Tolnay, dr. Bodó Aladar által elmondottak keltettek humoros és szellemes tartalmuknál fogva derűtséget. Legnagyobb hatást Máthé Ödön és Lauber Rezső dr. által elmondott felkészítők keltettek, előbbi szivből fakadó és szivhez szóló hangon érintve Liszkay által itthagytott hitvest és gyermeket, a mulandóságot és jövőt; utóbbi pedig mint mesterétől bucsuzott az igaz érzés hangján. A mulatság vig. nótázás és Farkas zenéje mellett késő éjjelig tartott.

— **(Jogász-táncestély.)** A pécsi püspöki jogakadémia polgársága kibocsájtotta meghívót a jövő hó 15-én a „Vigadó“ dísztermében a jogász segélyegylet alapja javára rendezendő jogász táncestélyre. A rendező bizottság 32 tagból áll; elnöke Tichay Alfréd, alelnök Lakner Géza, pénztáros Klausz Endre és ellenőr Horváth Pál. A táncestélyre beléptidij 3 korona. Jegyek válthatók a táncestély napján az „Olvásó kör“ helyiségében (Lyceum épület II. emeleten) délelőtt 9-től 12-ig és délután 3-tól 5-ig; este a pénztárnál. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz a rendezőség. A táncestély kezdete este fél 9 órakor.

— **(Kőbányára sertést szállítani tilos.)** A kereskedelmi miniszter Kőbánya körülzárását elrendelvén, ma értesítette az ország főkapitányságait, s köztük a pécsi rendőrfőkapitányságot is, hogy a kőbányai sertéspiac megvédése céljából sertéseknek Kőbányára való szállítása az országból, tehát Pécsről is tilos, míg a kőbányai piac a zár alól fel nem oldatik.

— **(Tolvaj házaló.)** A rendőrség most egy házalót keres, a ki többrendbeli lopást követett el egyes uri hazaknál, hová beférkőzhetett használt ruhaneműek vásárlása céljából. A tolvaj házaló így a többek közt egyik kanonoki házból is ellopott több ruhaneműt s a gyanu akkor irányult rá, hogy hamis uton szerzi azokat, mikor tegnap este a felsővámház utca egyik házában eladásra kínálta a kanonoktól ellopott cipőket ép annak a cipésznek, a ki a cipőket csinálta. Nem lehetetlen, hogy a tolvaj házaló már hamarosan a rendőrség kezeibe kerül és a mostanában elkövetett lopások tettesét üdvözölheti benne a rendőrségi köter porkolábja.

— **(Takarékpénztári közgyűlés.)** A pécs baranyai központi takarékpénztár, jövő hó 9-én (vasárnap), tartja saját helyiségében XXIII. évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1.) közgyűlési elnök választása; 2.) a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása; 3.) az igazgatóság és a felügyelő bizottság folyó évi díjainak megállapítása; 4.) a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése. Az intézet mérlegszámlájából kiemeljük, hogy az intézeti vagyon kitess 1.359,605 frt 34 kr. ezzel szemben a teher 1.348,480 frt 93 krt; az évi uszta nyereség pedig 11.124 frt 41 kr. A részvényalaptőke 200 ezer frt; 30 százalékos befizetés ehhez 60 ezer forint; tartaléktőke 24,896 frt 54 kr.

— **(Gondnokság alá helyezések.)** A pécsi kir. törvényszék legutóbb tartott ülésében két gondnokság alá helyezési végzést is hozott, a mennyiben Koleszár József himesházai és Zolt Róza beadani lakosokat — elmebaj miatt — gondnokság alá helyezte.

— **(Tolnai polgári takarékpénztár.)** A tolnai polgári takarékpénztár múlt évi forgalmi bevétele volt 1.378,991 frt 25 krt., kiadása 1.377,793 frt 93 kr. s így készpénz maradványa ez évre 1197 frt 32 kr. Mérlegszámlája a következő: vagyona 624.175 frt 07 kr; terhe 614.531 frt 10 kr. Évi tiszta nyereség 9643 frt 97 kr. A pénztárat jövő hó 5-én tartja közgyűlését Dory Pál, tolnavármegyei alispán elnöklete alatt.

— **(Lemondott anyakönyvvezetők.)** Dr. Hirling Ádám és Merhwert Sándor, Szegzárd város anyakönyvvezetői kérvényt adtak be a belügyminiszterhez, hogy állásuktól mentse föl őket, mert annyira igénybe veszi őket az anyakönyvvezetés, hogy jegyzői teendőiket amiatt el nem végezhetik. A vármegye közigazgatási bizottsága nevezettek kérvényét pártolólágg terjesztette föl a belügyminiszterhez és egy önálló anyakönyvi hivatal föllállítását kérte, mert a jegyzők nem képesek egyuttal az anyakönyvvezető hivatal teendőinek is megfelelni.

— **(Allomásnév helyesbítés.)** A magyar királyi államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a kereskedelemügyi miniszter a türje zala szent-gróthi vonalon levő Zala Szent Gróth állomás nevét Zala-Szt.-Grótra helyesbítette.

— **(Vásár.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Letenye községben (Zalam) évenként december hó 25-ét megelőző keddi napon országos kirakó és állatvásár tartassék.

— **(Új pénztárat Tolnavármegyében.)** Nagy Dorog, tolnamegyei községben „Nagydorogi takarékpénztár részvénytársaság“ cég alatt új pénztárat alakult 80 ezer korona alaptőkével, mely 800 darab 100 korona értékű névre szóló részvényre oszlik.

— **(Eltűnt kanász.)** Kovács Mihály, sárbogárdi kanászyerek, a napokban rossz fát tett a tűzre, a mennyiben a gazdájától egyetmás olyanféle tárgyakat, a mikhez semmi köze sem volt, eltulajdonított. A lopást olyan ügyesen vitte véghez, hogy senki sem gyanakodott rá, sőt elég bátorsága volt ahhoz is, hogy a gazdájával együtt ment nyomozni a gyanuba vett tolvajokat. Persze siker nélkül. S mikor a meglopott gazda kifogyott minden kutatásból, asszal állt elő, hogy ott kell lenni a tolvajnak a házában s csendörökört ment, hogy felhívassa a saját házat, illetve, hogy megmozdítassa a cselédeit. Mire visszajött, a cselédek nyugodtan várták, de egyikök, Kovács Mihály nem volt közöttük. Keresték a kanászt mindenütt, mert már ekkor sejteni kezdték, hogy ő követte el a lopást, de nem találták sehol. Kovács Mihály megszeppent

a kutatástól, s míg a gazdája csendőrkért járt, addig szépen eltűnt a hástól. A csendőrség nosza rögtön nyomozására indult; de az eltűnt kanaszt még eddig nem találták meg.

— **(Halálozás.)** Békai Péterné szül. Kneifel Mária ma reggel, 19 éves korában, elhunyt. Temetése holnap (szombaton) lesz az Alajos-utca 6. számú gyászházból a szigeti külvárosi közsirkertbe. A korán elhunyt fiatal asszonyt vigasztalhatatlan férje, egy kis gyermeke és szülei gyászolják.

— **(Táncestely Tolnán.)** A tolnai kath. olvasókör az „Oroszlán“ szálló nagy termében f. hó 26-án, zászlóalapja javára, táncestélyt rendez. Beléptidij 40 kr. A zenét Müller József báttaszéki zenekara szolgáltatja. Kezdeté fél 8 órakor.

— **(Új vasut.)** A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy a kereskedelmi miniszter Engel Adolf és fiai helybeli cégnek a bakóca-felsőmindszent-komlósi helyi-érdekű vasutra az engedélyezési okiratot kiadta.

— **(Házi zenekar.)** Varga János, alsó alapi illetőségű fuvaros, az ősszel költözött Pécsre. Körülbelül úgy járt az illetőségi helyén, mint a szegény Jonathán, hogy el kellett onnan jönnie, mert ugyanis — kidobták volna. Már tudniillik az — anyósa, a házából. Hát jó Varga János jobbnak gondolta, ha elhurcolkodik az anyósától s lehetőleg jó távolra, hogy nyugodtan maradhasson tőle. Azonban rosszul számított, mert a kedves anyós nem érezte jól magát egyedül otthon s a karácsonyi ünnepekre látogatásával lepte meg a vejét. A látogatásból azonban ittragadás lett, a mi nem igen tetszett Varga Jánosnak, s emiatt többet lakott a kocsmában, mint otthon. Tegnap este is így tett s mikor úgy tíz óra tájban hazament, rátámadtak az anyósa, meg a felesége s olyan házi zenekart rögtönöztek, hogy felverték veszekedésükkel a szomszédokat is első szundikálásukból. A házi zenekarban a végső akkordokat az anyós jajgatása szolgáltatta, a kit Varga János alaposan ellátott emlékekkel, miket ma reggel a járásbírósnál mutatott fel először az anyós, asután pedig elutazott, hogy majd csak a tárgyaláson találkozók ismét a vejével.

— **(El akarta a torkát vágni.)** Az éjjel nagy riadalmat okozott egy siklósi-országi korcsmában egy részeg ember, a ki elakarta a torkát vágni ott a kocsmai vendégek előtt. Dani Józsefnek hívják az illetőt, szilasbalhási illetőségű napszámos, a ki csak pár napja jött Pécsre, hogy itt keresen munkát, azt talált is, hanem a keresményét nem tudta megbecsülni, mert a mit egy nap keresett, azt este rendesen elitta a kocsmákban. Így tett tegnap is. Megivott vagy két liter bort, utána pedig pálinkát s úgy látszik a részegség vette el a kedvét az élettől s verte fejébe azt a bolond gondolatot, hogy elvágja a torkát, a minek köszönheti, hogy mindig üres a zsebe. Ott bóbiskolt csendesen egy sarokasztal mellett, mikor egyszerre csak felugrott és egy bicskát rántott elő a zsebéből s azzal a torkát akarta átvágni. A kocsmárosné és a vendégek azonban odarohantak hozzá és megakadályozták a véres tett elkövetésében. Aztán pedig szép gyengéden kitudskolták az utcára, hogy ha öngyilkos akar lenni, odakint az utcán próbálja meg. A hideg éjjeli levegő azonban csakhamar magához térítette Dani Józsefet és szép csendesen a zsebébe tette a bicskát s elballagott, mégis csak szépnek találván az életet.

— **(Nem lesz tele a pince.)** A régi jó időkben, a mikor még ismeretlen volt nálunk a fillokszera, január 22-én, Vince napján a tapasztalt szőlősgazdák azt tartották: „Ha fénylik a Vince, tele lesz a pince.“ Most Vince napján a gazdák szomorúságára nem süttött a nap, nem fénylett a naptól a

hó, s a zuzmarától „megvakult“ a szőlőkön a szem. Az idén nem lesz jó szüret. A gazdák félnek tőle, de isten ne adja!

— **(A puskatolvaj.)** Nagyon megirigyelte Molnár Károly suhanc a vadászok élvezetét. Sokáig törte az eszét, hogy mi módon csaphatna fel ő is Nimródnek, míg végre úgy oldotta meg a komplikált problémát, hogy egy kereskedőnél elemelt egy Flobert puskát. Azonban alig vette birtokába az imádott jószágot, már is rajta kapták. Megkérdezték tőle, hogy miért akarta ellopni a fegyvert.

— Kéllött volna nagyon! — felelte a suhanc

— Mire?

— Hát bakot löni! — mondta a lefűlelt tolvaj, a ki kétségbeesetten tapasztalta, hogy célját puska nélkül is elérte.

Művészet, irodalom.

○ **Hoffmann mesél.** Bizony a tegnapi előadás nagyszámú publikumot is megérdemelt volna, mint a milyen végig hallgatta, fölve a nagy melegben szinte vissza ijedve az üres házból tompán visszhangzó tapsoktól. A tapsokat pedig első sorban Juhasz Ilona érdemelte ki, a ki remek, csengő hangon énekelte végig fárasztó szerepét. Nagy Imrének is nem kevésbé fárasztó szerepe volt, de azért nem kevesebb sikerrel játszotta meg. Polgárt nem tudjuk eléggé megdicsérni azért a minden tekintetben élvezes játékaért, a mit nyújtott. Maga a darab rendezése is kifogástalan volt s a karok is összevágóan és jól énekeltek. (→)

○ **A kard- és párbajvívás kézikönyve.** Menyhárt Béla volt közöshadseregbeli hadnagy, akinek a Janszky-affér idejében tanúsított hazafias viselkedésére bizonyosan emlékszik még a magyar közönség, ilyen című munkára hirdet előfizetést. A könyvnek — melyet Taisz József könyvnyomdája állít ki — előfizetési ára (három korona) a szerző címére, Pécsre küldendő. Menyhárt könyvéhez Hentaller Lajos a következő „Előszó-félét“ írja:

Sajátságos állapotban van ez a szegény magyar nemzet már évszázadok óta. Itt minden jog, minden igazság a szuronyok hatalmára van építve. Nem csoda tehát, ha az erkölcsi alap a nemzet fiában kezd inogni.

Szerencse azonban, hogy rendszerint akadnak egyesek, akik esetről esetre szóval és tettel, vagy amint kell, szóval vagy tettel bátorítják a csüggedőket, s bizalmat öntenek az ingadozóikba.

A 67-es kiegyezés óta a hadsereg és polgárság folyton és folyton merevebben néz farkasszemet egymással. A katonai körök mintegy rossz szellemként ékelték magokat a nép és fejedelmek közé.

A nyájas olvasó azonban bátran kérheti, hogy voltaképpen mi köze is van, vagy lehet ehhez az előszóhoz a „katonai köröknek“, a katonaság szellemének?

Lehet is, — sőt van! És pedig a következő:

Azt hiszem, élénk emlékében él még mindenkinek az a nemzeti sérelem, amelylyel most kilenc éve Janszky Lajos tábornok a magyar nemzetet arcul ütötte. Azaz dehogy ütötte! Hisz nem tett egyebet, mint hogy megkoszorozta az utolsó budai basának, Hentzinek a sírját. Emiatt ma, — kilenc év múlva már nem fáj senkinek se a feje, hisz a magyar képviselőház egy félnederes tagja azóta magát a Hentzi szobrot koszorozta meg. Kilenc év előtt még sérelem volt, amit Janszky tett, — ma még az a képviselő szabadon jár.

Természetes, hogy Janszky esete hosszasan hírlapi polemia tárgya lett országszerte.

Ez izgalmas napok egyikén, a délutáni órákban, a közös hadsereg tisztikarának egy fiatal tagja keresett fel lakásomon. E fiatal hadnagy a jelen munka szerzője volt, Menyhárt Béla barátom.

Elmondta, mi történt vele, s tanácsomat kérte.

Hogy mi történt, az köztudomású. A fiatal hadnagy ezredének tisztikarával szemben vette fel a keztyűt, s feltette magában, hogy megvédi a magyar nevet, a magyar becsületet azokkal szemben, akiknek politikai hitük a zászlóra tett eskü, hazájuk a hadsereg és vallásuk a dinstreglement. Azok eillen, kikbe külön kasztszerű nevelést csepegetnek, olyat, mely minden társadalom közepén való élésre képtelenné teszi őket.

És a mikor Menyhárt Béla kiállt a magyar név védelmére, — akkor nem volt szükség arra, hogy az ősz Toldy Miklós jöjjön vissza, s vivja ki a magyar név becsületét. Négy ellenfelet vagdalt a fiatal hadnagy össze egymás után.

Azután követte azoknak a példáját, akik előtte ezer és ezer számra csak azért vágták a földhöz a csákót s vetették le a waffenrockot, mert nem voltak képesek megbarátkozni azzal a magyar nemzetet gyalázó szellemmel, mely az osztrák hadseregben él.

Menyhárt Béla később volt pályáját feláldozni, s a polgári pályára lépni, semmint tovább tűrni a gyalázatot.

Kilenc éve mult, hogy újra polgár, s most mint polgár fordul polgártársaihoz, s ajánlja fel művében azt a titkát, amely őt több mint másfél tucat párbajban nem hagyta cserben. En e művet jobban, melegebben, szívem bensőjéből másként nem ajánlhatom, minthogy azt mondom: Ezt a könyvet Menyhárt Béla írta! ezt kötelessége minden magyarnak elolvasni, aki forgatja a kardot.

Budapest, 1895. december 15-én.

Hentaller Lajos.

Törvénytörés.

§ **Elítélt tolvajbanda.** A pécsi kir. törvénytörés büntető bírósága előtt ma egy egész tolvajbanda állott, melynek tagjai ellen több rendbeli lopás büntette miatt emelt vádat az ügyészség. A banda feje Koleszár Illés, eugenfalui lakos, a ki Patalics Imre, Tóth István és Mihajlovics Mladen társaságában az eugenfalui rétről 56 darab ludat elhajtott és azokat eladta. Ripp Márk eszéki lakostól pedig egy zsák almát lopott el, Sziankovits Balázs, Szöllős Sándor és Jónás János tudtával. Végül a cimborái Tóth István, Patalics Imre és Mihajlovics Mladen, Leipzig Ádám eszéki lakostól egy üszöborjut hajtottak el és adták tul rajta valahol Szerbiában. A banda tagjai közül Tóth István és Mihajlovics Mladen kikerülték a csendőrség kezét s annyira nyomuk veszett, hogy még maig sem kerültek elő. Köröztetésüket hát a kir. törvénytörés elrendelte; a többi vádlott ellen pedig ma délelőtt megtartotta a végtárgyalást. Koleszár Illés és Patalics Imre a ludlopást tagadták, de ezzel szemben a járásbírósnak előtt tett beismerő vallomásukat mivel sem tudták megdönteni s így bűnösségüket beigazolták vette a bíróság. Ép így tagadta volna Patalics Imre az üszöborjut is, azonban ezt is beigazolták vette a törvénytörés. Mig az almalopást már maguk a bűnrészesek szemébe mondták a vádlottnak, a ki azonban erre is csak azt mondta, hogy:

— Nem igaz, nem igaz!

— Hát mi az igaz? kérdezte tőle az elnök.

— Az az igaz, hogy ezek hazudnak. Válaszolta a vádlott általános derűtlenség között.

Mindezek után pedig a kir. törvényszék a vádlottakat bűnösöknek találván Koleszár Illést és Patalics Imrét 9—9 havi börtönre ítélte; Sztankovics Balázst, Szöllős Sándort és Jónás Jánost pedig orgazdaság miatt 5—5 frt pénzbüntetésre. Vádlottak felebbeztek; de felebbezett terükre a királyi ügyész is.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Január 23-án. —

Buza kézzáru	6.90—7.35
" tavaszra	6.90—6.99
" őszre	7.14—7.16
Rozs	6.32—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.05—4.40
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	122.75
" koronajárdék	99.10
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyereménysorsj.	153.—
Tiszaszabályozási kölcs.	142.—
Oszt papírajárdék	100.50
" aranyjárdék	122.25
" koronajárdék	100.25
1864-iki sorsjegy	192.—
Magy. vörös ker. sorsj.	10.50
Osztrák " " "	18.50
Olasz " " "	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jószív-sorsjegy	2.80
Német márka	59.45
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	121.55

Farsangi naptár.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyületének táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda“ táncal egybekötött dal-

estélye. — A szigetvári olvasó egyesület táncmulatsága.

Január 26.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségben d. u. 4 órakor. — Tolnai kath. Olvasókör bálja az „Oroszlán“ szállóban.

Január 29.: A „Pécsi korcsolyázó-egylet“ táncestélye a Schwarz-féle „Vigadó“ termében.

Január 30.: Vörös kereszt egyesület táncestélye Dombóvárott a „Koroná“ban.

Január 31.: A dombóvári társaskör táncestélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmez estélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt-egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — A társaskör táncestélye Siklóson a Pelikánban. — A szentlőrinci önkéntes tűzoltó-egyesület bálja. — Tűzoltók bálja Sasdon.

Február 2.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségben d. u. 4 órakor.

Február 3.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Február 5.: Herczenberger József elite bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán-segélyző-egyesület táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — Zenekedvelők egyesületének tréfás estélye a Hattyuban. — Barcstelepi társaskör táncestélye. — Polgári bál a Hétféjedelemben.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász táncestély a Vigadóban.

Február 18.: A pécsi dalárda humoros estélye a Hattyuban.

Február 20.: Pécsi zenészek táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 24-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma folytatták a belügyi tárca költségvetését s ennek keretén belül a vármegyei közigazgatás tételéhez első szónokként Ivánka Oszkár szólott velomens beszédében támadva azt és a tételt nem fogadva el. Utánna Horváth Gyula beszélt, hosszabb beszédében fejtegetve álláspontját, a miért a tételt megszavazza.

Szalay Károly ezután hatrendbeli javaslatot terjeszt be a millenniumi béke érdekében és felhívja a belügyminisztert, hogy tegyen jelentést a vármegyei közigazgatásról, hogy mily arányban osztatik szét a megyék közt a közigazgatás számára megszavazott 462000 forint.

Percei Dezső belügyminiszter Szalay felhívására válaszolja, hogy az ügyre vonatkozó iratokat leteszi a ház asztalára. A millenniumi békére nézve pedig előadja, hogy Bánffy miniszterelnök holnap fog válaszolni Apponyi beszédére.

A többség a vármegyei közigazgatás tételét hűségesen megszavazván, következik a vármegyei főispánokról szóló tétel.

Itt Ugron Gábor beszélt először és heves beszédben kelt ki a borsodi főispán, Miklós Gyula, amaz eljárásából kifolyólag, hogy nevezett főispán egy neki engedélyezett vasutépítést eladott s közjegyzői okiratban kötelezte magát, hogy az építéshez szükséges

VIII.

Savaréze néhány pillanatra visszamaradt, hogy kiszedje fegyveréből a töltést és újra megtöltse golyóra. Midőn magára maradt, nem ingerelte többé ellenségének a jelenléte s nagyon sajnálta, a mi történt.

— Most, — gondolá, — nagyon is gyávanak lát-szanám, ha nem jelennek meg erre a találkozásra.

Aztán a fölött töprenkedett, vajjon kihallgatta-e Károly az ő beszélgetésüket? Egyetlenegy szó — mondá Károly — elég ő neki. És Savaréze szemrehányást tett magának, hogy nem lépett föl tagadólag s hogy nem tudott valamely ürügyet kitalálni a rögtönzött párba-j megakadályozására.

Blanka hajdani kedvese úgy érezte, hogy újra visszanyerte ravasz, alattomos hajlamát, és azt a kétes bátorságot, a melyről őt „ablakon kiugrott ember“-nek nevezték. A gróf magatartása azonban elejét vette minden netaláni halasztási kísérletnek Savaréze részéről, a ki aztán nem is gondolt többé egyéb-re, mint a saját védelmére.

A gróf valóban nem habozott. De hibáznánk, ha azt mondanók, hogy a gróf csak azért, mert katona volt, már megszokta, hogy minden sértést azonnal megtoroljon, kitegye magát a veszélynek, mihelyt az jelentkezik. Ő nyugodt bátorsággal birt, mely a veszélynek megvetésében nyilvánul. Egy neme ez az erénynek és szilárd elhatározottságnak, mely Savaréze-ben önkénytelenül is a méltánylás érzetét keltette föl.

Károly még csak föl sem kereste nejét, hogy kezét szorítson vele. Sőt azt lehetett volna mondani,

nem akarta engedni, esküdözvén, hogy ő azt a „Jardin des plantes“ ban fogja viszontlátni az adományozónak a nevével. Végre Helén türelmét vesztve, teljes erejéből kiáltozta Ceciliát, hogy ő ítéljen s döntsön a vita fölött.

Ceciliát, ki a Savaréze tolokodásának volt kitéve és akarata ellen is tisztába kellett jönnie a jövőre nézve, a megszabadulás kellemes érzete lepte meg, midőn barátújének a kiáltását kallotta.

Rögtön odahagyta Savaréze-t, a ki őt most már meg sem kísértette viszatartani. Megelégedett azzal, a mit elért. Többet követelni aznap oktalanság lett volna; különben is, úgy látszott, bosszujára nézve az ut kellően el van egyengetve.

Ama szenvedély, melyet Savaréze-ben a grófné ébresztett, oly heves volt, hogy a fölött kezdett töprengeni, vajjon valóban szerelmes-e ő ebbe a nőbe? És miután úgy érezte, hogy igazán szerelmes, a mámor egy nemével gondolt arra.

— Ő az enyém, — susogta magában. — Ettől a naptól fogva az enyém. Még dacolni, ellenkezni fog, de a félelem nemsokára végképp hatalmamba hajtja őt. A félelem . . . lehet, egyelőre csak a félelem; de én azt akarom, hogy a szép Cecilia végre is szeressen.

Ily gondolatokkal foglalkozott, midőn egyszerre szemközt állt Fontenèves gróffal.

Károly nem volt türelmes ember. Ő sokáig élt, fegyverrel kezében, Amerikában, oly földön, hol még békében is örökké harcra készülnek s hol az emberek a legnagyobb halálmegevetéssel küzdenek az elemek és a végzet ellen.

— Savaréze ur, — szól, — ön csaknem jelenlétben bántotta meg Fontenèves grófnét.

részvénytőkét is beszerzi, persze hivatalos állása utánjárása folytán: az ellen, hogy a főispánok hivatalos állásukkal milyen visszaéléseket követhetnek el s a kormány által nekik adományozott hatalmat saját érdekeik előmozdítására fordíthatják. Ezután beadván a millenniumi békére vonatkozó hat javaslatot, indítványozza, hogy a főispánok saját meggyőződésben ne lehessenek vasuti engedélyesek.

Nagy tetszéssel fogadott beszéde után Babó Emil nyújtotta be pártja nevében, a millenniumi békére vonatkozó hat javaslatot, s felhívja Dániel kereskedelmi minisztert, hogy borsódi vasut iratait a ház asztalára tegye.

Dániel Ernő, kereskedelmi miniszter kijelenti, hogy nincs oka titkolózni és a vasut iratait a ház asztalára teszi. Erre Babó Emil visszavonja javaslatát. Majd Ivánka Oszkár nyújtja be javaslatait a millenniumi békére és a főispáni nyugdíjak megszüntetésére vonatkozólag.

Percel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy Miklós Gyula főispánt távirati uton hívta fel, hogy a vasut-ügyben nyilatkozzék s ő holnap fogja erre nézve jelentését a ház elé terjeszteni.

Ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **A tanítók fizetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Eötvös-alap országos bizottsága tegnap átnyújtotta Wlassichnak tiszteleti tagsági diszoklevelét. Wlassich kijelentette, hogy a jövő évben első dolga lesz a tanítói fizetések rendezésének kérdését tárgyalni.

— **Orosz-török szövetség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni „Pall Mall Gazette“ óriási szenzációt keltett külön kiadásával. Az orosz-török szövetségről hozott leleplezéseket, melyet már régebben megkötöttek az idegen hajóknak a Dardanellákból való ki-szorítása végett. A bécsi „Neue Freie Presse“ megcáfolja ugyan e hirt; de sem az orosz sem a török kormány nem demantálja.

— **A vasutas főispán mosakodása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miklós Gyula, borsódi főispán, a mai lapokban nyilatkozatot tesz közzé, melyben előadja, hogy Rabó József öt rútot megcsalta s még ezenfelül rágalmakat is terjeszt felőle; gazember, a ki ellen a bünyenyitő feljelentést még decemberben megtette az ügyből kifolyólag. Különbén a főispán állása most már tarthatatlan s lemondását legközelebb be fogja adni.

— **Lesz-e béke?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma a béke-tárgyalások szüneteltek. Hir szerint holnap Bánffy-nak a képviselőházban elmondandó beszéde után Apponyi is fel fog szólalni s ragaszkodik álláspontjához. S mert Bánffy sem tud okosabbat tenni, így a béke-tárgyalásoknak aligha lesz valami eredménye,

Laptulajdonos

SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

7302. sz.

tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kiss Emil dárdai lakos végrehajtónak Bognár János daróczi lakos végrehajtást szenvedő ellen 19 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén lévő Daróc községben fekvő a daróczi 166 sz. tlkkvben felvett + 108 hrsz. 97. házszámu ingatlanak Bognár Jánost illető felére 320 frt, ugyanezen tjkönyvben + 110 hrsz ingatlanra az 1881: 60. t. cz. 156. §. a) pontja értelmében egészben tehát a végrehajtás alatt nem álló Bognár Rozát illető felére is 78 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Daróc községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%^u-át, vagyis 32 frt 7 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1895. évi október hó 18-ik napján.

Molnár

kir. aljárásbíró.

— Ó, tehát ott volt ön, gróf ur? — viszonzá Tanneguy gunyos hangon, meglepetését palástolva. — Tehát hallotta? . . .

— Egy szót, mely nekem elég, uram. Én önnel nem beszélhetek többé másképp, mint fegyverrel a kezemben. Nagyon sajnálom, de ön kényszerít engem erre. Miképpen feledkezhetném én meg arról, hogy a házasságban élő nők teljesen tiszteletreméltók?

— Ó, nem mindnyájan, Fontenèves gróf! — válaszolt Savaréze jelentős mosolylyal.

— Meglehet, uram, — folytatá Károly, nem is gyanítva, hogy itt a multra céloz Tanneguy, — azonban az én nőmet tisztelni fogják, a míg én élek.

S fagyosan tette utána:

— Rendes párbajt vívjunk-e, hogy botrányt keltünk? . . . Nem. Önnek is van puskája, nekem is . . . Az egész csak vadászat közben történt szerencsétlenség lesz. Én célszerűbbnek tartanám ezt.

Tanneguy helybenhagyólag bólintott a fejével.

Cecilia és Mártha képe egyszerre teljesen kitördődött a lelkéből. Nem látott többé egyebet, mint Károlyt, az ő vetélytársát, rég üldözöbe vett ellenségét; Károlyt, ki elragadta tőle Blankát, kit megölt; Károlyt, ki megmenté becsületét, midőn Savaréze-ét gyalázattal borította; Károlyt, ki önmaga ajánlotta föl a harcot.

Savaréze a legnagyobb hidegvérrel, kiváló udvariassággal, mely alatt heves öröm lappangott, előszedte a golyókat vadásztáskájából s kettőt ezek között fölajánlott a grófnak, a ki legkevésbé sem palástolhatta el meglepetését.

Ő neki nem voltak golyói. Hisz arra a vadászatra, a melyre elindultak, fölösleges is volt. Savaréze, ki azokkal el volt látva, nyíltan kijelenté ezuttal, hogy

ő minden eshetőségre el volt készülve. A gróf meglepetését észrevéve, az jutott eszébe, hogy ez a párbaj mégis elhamarkodott dolog lenne; hogy az ő bosszúja tökéletlen, még akkor is, ha ő öli meg Károlyt; mert Károlynak, haldokolva, nem lenne ideje meglátni Ceciliának a bukását s nem nyerhetne tudomást a felől, hogy Mártha az ő, a Savaréze leánya.

Savaréze a nélkül, hogy egy lépést is hátrálna, elgondolta, hogy ez a vadászati baleset, bármiképp érjen is véget, nem elégítheti ki teljesen bosszúját; de hát ebben a pillanatban nem lehetett azt visszautasítania; nem volt ideje erre ürügyet keresni; azonban iparkodott, hogy le ne leplezze magát egészen a gróf előtt s el ne játszsza a jövő esélyeit Ceciliára nézve.

— Nem messze innen, ott lent, — folytatá a gróf, irányt jelezve ujjával — platán-csoport van a sik közepett. Menjen ön oda az egyik oldalról, majd én a másik oldalról megyek oda. Mi majd találkozunk ott, megke-
rülve a facsoportot s fegyverre bizzuk a dolgot.

Aztán üdvözölve Savaréze-t, eltávozott.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és ficzomodási, valamint fagydagánatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR nevű gyógyszer, melynek üvege 50 kr, vagy egy frtért minden gyógyszerárban kapható. A Reparatorral a Rókua-kórházban 136 esetben tétetett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatású és pompás ízű szer a TOKAJI CHINA VAS-BOR, mely az országos egészségügyi tanács javaslataira belügymin. engedélyvel láttatott el. Sok rossz utáztat létezik, miért is kérem vételnél névalírásomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr. nagy 3 frt.

ACATIA - SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb 50. 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű éktelenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál, előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerárak kiválóbb specialitások, melyek főváros és országszerte a legjobb hírnévnek örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronhoz“
BUDAPEST KÁLVIN-TÉR.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyfűszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

7301. sz.

tlk. 1895.

Árverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kiss Emii dárdai lakos végrehajthatónak, Szabó János darázi lakos végrehajtást szenvedő ellen 41 frt 60 kr. tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Darázs községben fekvő a darázi 389 sz. tkkvben felvett 17 frt 12 kr. szőlő váltsággal terhelt 2348. hrsz. ingatlanra 236 frt, a darázi 658 tkkvben + 2352 hrsz. ingatlanra 14 frt, a darázi 1185 tkkvben + 2737 hrsz. ingatlanra 38 frt, a darázi 1058 sz. tkkvben 3152. hrsz. ingatlanra az 1881. 60. t. cz. 156. §-a a pontja értelmében az egészre tehát a végrehajtás alatt nem álló tártulajdonosok Kis Borbálát illető $\frac{2}{8}$ ra, Szajki Józsefet $\frac{1}{8}$ -ra, Molnár Erzsébetet $\frac{1}{8}$ -ra, özv. Tokaji Mihálynét $\frac{2}{8}$ -ra, összesen terheli az alábbi ingatlanokkal 11 frt 05 kr. szőlő váltság 2 frt. kikiáltási ában, ugyanezen tkkvben + 2158 hrsz. ingatlanra egészben tehát a 1881. 60. t. cz. 156. § a a. pontja értelmében Kis Borbálát $\frac{2}{8}$ Szajki Józsefet $\frac{1}{8}$ Molnár Erzsébetet $\frac{1}{8}$ Tokaji Mihálynét $\frac{2}{8}$ ad részben illető részre 2 frt

kikiáltási árban, terheli ugyan ezen tkkvben 2159 hrsz. ingatlanból Szabó János $\frac{2}{8}$ -ad részben illető egészben 80 frt 79 kr. szőlő váltsággal terhelt illetőségére 58 frt 25 kr. ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi februárius hó 10. napján d. e. 10 órakor Darázs községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beczárának 10 százalékát, vagyis 23 frt 60 kr., 1 frt 40 kr., 3 frt 80 kr., 20 kr., 20 kr., 80 frt 79 kr., 5 frt 82 $\frac{1}{2}$ kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. törvénycsikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságnál 1895. évi október hó 18. napján.

Molnár.
kir. albiró.

Feltűnő!!!

Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek.

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.

Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan tény éretik el, mintha császár-olajat használnak, csak hogy míg a császár-olaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petróleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petróleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petróleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárusítója

Brand A. Budapest, Károly-körut 15. sz.

Védjegy.

Védjegy.

VIAJER
C. Prany

Maria-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bejoknál, edélkülhetetlen és áthatóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorvesszőség, bűzös lehellet, fejfájás, savanyu, lefogyás, hasmenés, gyengeség, letelegetés, nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs stb.

Hathatós gyógyszernek bizonyult lefűtésnél, a menyében ez a gyomortól származó, gyomortürelésnél étellekkel és italokkal, gillizták, májbeteg és hőmérővel.

Említt hajtónál a **Mária-czelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrást: **Török József** gyógyszerára Budapest, Király utca 15 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódságot bizonyítom“.

A **Mária-czelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Pécssett: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvároton: Salamon Gyula gyógyszer. és Viasz Sándor gyógyszer.

MEGHIVÁS.

A Pécs-Baranyai Központi Takarékpénztár

1896. évi február hó 9-én d. e. 10 órakor

saját helyiségében tartja

XXIII. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a t. cz. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 90. és 91. §§-ra*, tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1) Közgyűlési elnök megválasztása;
- 2) a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása;
- 3) az igazgatóság- és felügyelő-bizottság f. évi díjainak megállapítása;
- 4) a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.

Kelt Pécsen, 1896. évi január hó 24-én tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

* Melynek értelmében a három hóval előbb átírt részvények a közgyűlést legalább 24 órával megelőzőleg az intézet pénztáránál letéteményezendők.

A pécs baranyai központi takarékpénztár

VAGYON.

MÉRLEG-SZÁMLÁJA.

TEHER.

Pénztári készlet	15,755.32
Leszámított váltók	619,764.87
Előlegek, kézi zálogra	6,643.—
Kölcsönök ingatlanokra	99,952.97
Értékpapírok	39,381.25
„ utáni kamat, decz. 31-ig	100.—
Törzsház	180,894.85
Felszerelvények 10% leírás után	627.38
Letétemények	165,390.—
Folyó számlák	228,245.43
Bank giro számla	1,517.59
Ingtalan kölcsön kamat hátralék	532.68
Törzsház beruházási számlán	400.—
Perköltség előleg	400.—
	<hr/>
	1.359,605.34

Részvényalaptőke	frt 200,000.—
30% befizetéssel	60,000.—
Tartaléktőke	24,896.54
	<hr/>
Különleges tartalékok:	
Értékpapírok után	7759.93
Érczbetétek	597.25
Nyugdíjalap	8,357.18
Tiszti biztosítékok	11,089.95
Különféle biztosítékok	3,600.—
Takarékbetétek	161,790.—
Fel nem vett osztalék	1,022,174.12
Átmeneti kamatok	163.—
Előre felvett házbér	4,301.18
Előre felvett házbér	40.67
Viszleszámitolás	52,007.61
Fekvőségek számlán	60.68
Nyereség egyenlegül	11,124.41
	<hr/>
	1.359,605.34

TARTOZIK.

NYEREMÉNY- ÉS VESZTESÉG-SZÁMLA.

KÖVETEL.

Kamatokért:	
Takarékbetétek után	frt 42,050.14
Tartalékalap	1,409.22
Nyugdíjalap	627.72
Viszleszámitolás	5,066.19
Tiszti- és szolgafizetésekért	49,153.27
Lakbérért	5,160.—
Irodai és perköltségekért	400.—
Felügyelő-bizottság tiszteletdíja	1,142.19
Napibiztosok tiszteletdíja	200.—
Betét-kamat utáni adóért	600.—
Törzsház utáni adóért	4,205.01
„ „ költségért	3,711.31
	1,775.64
	<hr/>
	77,791.54
Leírásokért:	
Váltóknál	frt 150.—
Felszerelvényeknél 10%	69.71
Törzsház beruházásnál	100.—
Egyenleg tiszta nyereségül	319.71
	11,124.41
	<hr/>
	77,791.54

Kamatokért:	
Váltóleszámitolások után	frt 42,132.14
Előlegezések	354.96
Kölcsönök	6,544.63
Folyó-számlák	9,799.45
Különfélék	828.73
Értékpapírok	3,628.67
Nyereség-áthozat 1894. évről	63,288.58
Törzsház utáni jövedelemért	1,257.44
Fekvőség utáni jövedelemért	13,191.52
	54.—
	<hr/>
	77,791.54

Pécsen, 1895. évi december hó 31-én.

Ludwig Károly,

pénztárnok.

Blauhorn Antal,

igazgatósági elnök.

Kohárits N. János,

könyvelő.

Jelen mérleg nyereség- és veszteség-számlákat a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre összehasonlítván, azokat tökéletesen helyesnek találtuk.

Pécsen, 1895. január hó 23-án.

A felügyelő-bizottság:

Aidinger János.

Hinka László.

Ivánkovits István.

Zavaros Péter.

NyomatoTárs Józsefnél Pécsen, 1896.